

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ
ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΔΗΜΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΣΚΑΛΑΣ

Σύγχρονη τέχνη στις σκάλες του Αγίου Νικολάου
Ιούνιος - οκτώβριος + 2019

Λυδία-Έλενα Βαϊρακταράκη, Ελπίνικη Γελαγώτη,
Λεωνίδας Γιαννακόπουλος, Γιώργος Γυπαράκης,
Βιβιαν Δούμπα, Κατερίνα Ζαχαροπούλου,
Αγγελική Ζερβού, Ευγενία Ιωαννίδου,
Alexey Khadzhinov, Χρυσάνθη Κουμινάκη,
Ελένη Κουνενάκη, Μάρω Μιχαλακάκου,
Έλενα Μπάρμπα, Ίρις Περούλιου-Σεργάκη,
Θοδωρής Ρουσόπουλος, Μάνος Τσιχλής

Με τη συνεργασία της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών
Με τη συνεργασία των εικαστικών εργαστηρίων των
ΚΕΘΕΑ ΔΙΑΒΑΣΗ και ΑΡΙΑΔΝΗ

Επιμέλεια: Ελένη Κούκου - Θεόφιλος Τραμπούλης

Υπό την αιγίδα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Χορηγοί

Χαλκιοδάκης

MIRUM®

AVRA
HOTELS COLLECTION

Χορηγοί επικοινωνίας

EPT

EPT

EPT 3

ΑΝΑΤΟΛΗ

ACTO

100%

fonien.gr

cna.gr

CULTURAL AND SPORTS
ORGANISATION
OF AGIOS NIKOLAOS

the spirit of the stairs

Contemporary art on the stairs of Agios Nikolaos

june - october + 2019

Elena Barba, Vivian Doumpa, Elpiniki Gelagoti,
Leonidas Giannakopoulos, Giorgos Gyarakis,
Evgenia Ioannidou, Alexey Khadzhinov,
Chrysanthi Koumianaki, Eleni Kounenaki,
Maro Michalakakos, Iris Perouliou-Sergaki,
Theodore Rousopoulos, Manos Tsichlis,
Lydia-Elena Vairaktaraki, Katerina Zacharopoulou,
Angeliki Zervou

With the collaboration of the Athens School of Fine Arts
and KETHEA Diavasi art lab joined by KETHEA Ariadni

Curators: Eleni Koukou -Theophilos Tramboulis

Under the auspices of

HELLENIC REPUBLIC
Ministry of Culture and Sports

Sponsors

ΧΑΛΚΙΔΟΔΟΚΟΣ

MIRUM®

AVRR
HOTELS COLLECTION

Media sponsors

EPT

EPT

EPT 3

ANATOLIA

ΑΠΟ

1044

fonien.gr

cna.gr

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΣΚΑΛΑΣ

Σύγχρονη τέχνη στις σκάλες του Αγίου Νικολάου
ΙΟΥΝΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ + 2019

Το Πνεύμα της Σκάλας, το μακροπρόθεσμο πρόγραμμα αστικής-εικαστικής ανάπτυξης του Πολιτιστικού Αθλητικού Οργανισμού του Δήμου Αγίου Νικολάου Κρήτης σε επιμέλεια Ελένης Κούκου και Θεόφιλου Τραμπούλη, βραβευμένο στα Best City Awards 2018, συνεχίζει για δεύτερη χρονιά τις δράσεις του. Το Πνεύμα της Σκάλας 2019 θα ξεκινήσει τον Ιούνιο, ενώ ένας δεύτερος κύκλος έργων θα υλοποιηθεί τον Σεπτέμβριο ακολουθώντας έτσι την λογική μιας έκθεσης που κλιμακώνεται στον χώρο αλλά και στον χρόνο.

Το Πνεύμα της Σκάλας αναθέτει σε καλλιτέχνες να δημιουργήσουν πρωτότυπα έργα και να παρέμβουν εικαστικά στο δίκτυο από σκάλες που απλώνεται στον Άγιο Νικόλαο. Αναδεικνύει έτσι τις σκάλες ως μέρος της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς της πόλης και τις καθιστά συστηματικό χώρο καλλιτεχνικής παρέμβασης και πειραματισμού. Καθώς κάθε χρόνο προστίθενται καινούργια έργα, το Πνεύμα της Σκάλας χαράσσει μια μοναδική διαδρομή που συνομιλεί με την πλούσια ιστορία, παράδοση και οικονομία της περιοχής, με το αστικό τοπίο, με τον κόλπο του Μιραμπέλου.

Στο Πνεύμα της Σκάλας 2019 συμμετέχουν οι: Λεωνίδας Γιαννακόπουλος, Γιώργος Γυπαράκης, Κατερίνα Ζαχαροπούλου, Alexey Khadzhinon, Χρυσάνθη Κουμιανάκη, Ελένη Κουενάκη, Μάρω Μιχαλακάκου, Μάνος Τσιχλής, ενώ για δεύτερη χρονιά το Πνεύμα της Σκάλας συνεργάζεται με την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, καλώντας πέντε φοιτητές -Λυδία Έλενα Βαϊρακταράκη, Ελπινίκη Γελαγώτη, Ευγενία Ιωαννίδου, Έλενα Μπάρμπα και Θοδωρή Ρουσόπουλο- να δημιουργήσουν ένα κοινό έργο υπό την καθοδήγηση του Επίκουρου Καθηγητή Νίκου Αρβανίτη. Στο πλαίσιο του Πνεύματος της Σκάλας επίσης το ΚΕΘΕΑ Διάβαση θα συνδιαμορφώσει μια σκάλα με το ΚΕΘΕΑ Αριάδνη υπό την εποπτεία του εικαστικού Γιώργου Τσεριώνη, ενώ θα διοργανωθεί μεγάλο εργαστήριο συμμετοχικού σχεδιασμού υπό την καθοδήγηση των αρχιτεκτονισσών Ίριδας Περουλιού Σεργάκη, Βίβιαν Δούμπα και Αγγελικής Ζερβού.

Επιμέλεια: Ελένη Κούκου - Θεόφιλος Τραμπούλης

Εγκαίνια: Πέμπτη 27 Ιουνίου στο Παλιό Ειρηνοδικείο Αγίου Νικολάου στις 7.00μμ

το πνεύμα της σκάλας

Ομάδα της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών *Ανοδική Ροή, 2019*

Το *Ανοδική Ροή* είναι ένα ομαδικό έργο, μια μεγάλων διαστάσεων γλυπτική εγκατάσταση που αναπτύσσεται κατά μήκος της σκάλας της οδού Αργυροκάστρου. Ακολουθεί την πορεία του θεατή, καθώς ανεβαίνει ή κατεβαίνει τα σκαλοπάτια, και εκμεταλλεύεται τις παύσεις του για να δημιουργήσει σημεία ανάπαυσης και στοχασμού. Τον καλεί να αναλογιστεί πως οι παύσεις δεν είναι εμπόδια μέχρι να φτάσει στην κορυφή ή τη βάση της σκάλας, αλλά οργανικές στιγμές μιας εξελικτικής διαδικασίας, σημεία γόνιμης σωματικής και ψυχικής επανεκκίνησης. Στα σημεία αυτά ο χρόνος σταματά και η σκάλα μπορεί να γίνει το σκηνικό ενός ολότελα καινούργιου κόσμου. Το έργο αντλεί στοιχεία τόσο από το φυσικό τοπίο όσο και από τον υλικό πολιτισμό της γειτονιάς, όπως για παράδειγμα τα λάστιχα και τις μάνικες από τις αυλές και τους ιδιωτικούς κήπους. Επαναχρησιμοποιεί οικεία αντικείμενα, τους δίνει καινούργιους ρόλους και χρήσεις και κατασκευάζει έναν ανοιχτό εσωτερικό χώρο ο οποίος επιχειρεί να επαναπροσδιορίσει τη σχέση της σκάλας με την γειτονιά.

the spirit of the stairs

Group of students of Athens School of Fine Arts *Upward Flux, 2019*

Upward Flux is a collective work, a large scale sculpture installation along the stairs of Argyrokastrou street. It follows the steps of the spectators while moving up or down the stairs and uses their pauses to create points of rest and reflection. It urges them to consider that pauses are not interruptions of an evolving process or obstacles to overcome while heading towards the top or the bottom of the stairs. On the contrary, pauses are instrumental moments of an evolving process, points of fertile physical and mental regeneration. Time stops at these points and the stairs could become the background of a genuinely new world. The artwork draws both on the natural landscape and the material culture of the neighbourhood, incorporating for instance water hoses from yards and private gardens. It reuses familiar objects by giving them new roles and uses and it creates an open interior space that tries to redefine the relationship between the stairs and the neighbourhood.

#stairspirit #stairspirit2019 #topnevmatissskalas #agiosnikolaoscrete

το πνεύμα της σκάλας

Λεωνίδας Γιαννακόπουλος, *Drifted away*, 2019,
ακρυλικά εξωτερικού χώρου, ακρυλικά σπρέι

Ο άχρονος ονειρικός κόσμος του Λεωνίδα Γιαννακόπουλου περιλαμβάνει παράξενες πτητικές μηχανές, πολεμικές συσκευές, ζωόμορφους ανθρώπους και ημίψηλα καπέλα. Με εικονογραφία που κατάγεται από τα χαρακτηριστικά που εικονογραφούσαν τη λογοτεχνία του 19ου αιώνα και τον πρώιμο κινηματογράφο του Georges Méliès, από τα σουρεαλιστικά κολάζ του Max Ernst και την steam punk μυθολογία, από τις ιαπωνικές ξυλογραφίες και τον γερμανικό εξπρεσιονισμό, ο Γιαννακόπουλος ξεδιπλώνει τις εικαστικές αφηγήσεις του τόσο σε έργα κλειστού χώρου, συχνά συνδυάζοντας σχέδιο και animation, όσο και στους τοίχους της πόλης. Όπως και ο κινηματογράφος, το πολυσυλλεκτικό και ετερόκλητο αυτό σύμπαν ξυπνά στον θεατή την πιο πολύτιμη από τις λησμονημένες του αρετές: την παιδικότητα.

the spirit of the stairs

Leonidas Giannakopoulos, *Drifted Away*, 2019,
outdoor acrylic paint, acrylic spray

The timeless dreamlike world of Leonidas Giannakopoulos comprises odd flying machines, warfare devices, zoomorphic people and top hats. His images draw upon the engravings of the 19th century literature and Georges Méliès' early cinematography, the surreal collages by Max Ernst and steam punk mythology, Japanese woodblock prints and German expressionism. Giannakopoulos unfolds his artistic stories through artworks both on interior walls and on the city's walls. This pluralistic and incongruous multi-universe awakens the most valuable and forgotten virtue within the spectators: childishness. Just like cinema does.

#stairspirit #stairspirit2019 #topnevmatissskalas #agiosnikolaoscrete

το πνεύμα της σκάλας

Χρυσάνθη Κουμιανάκη, *Πριν ανέβεις στη σκηνή*, 2019
τσιμέντο, μέταλλο, αλουμίνιο, ακρυλικά, ηλεκτροστατική βαφή

Από μακριά το *Πριν ανέβεις στη σκηνή* της Χρυσάνθης Κουμιανάκη μοιάζει να αποτελείται από τα υλικά ενός εργοταξίου οδοποιίας, κολωνάκια, φτυάρια και κράνη, τα οποία η καλλιτέχνης επαναχρησιμοποιεί αυτούσια. Στο έργο φαίνεται να σμίγουν διαφορετικοί χρόνοι, από τον χρόνο της παραγωγής του έως τον χρόνο του ενδεχόμενου βανδαλισμού του, σαν ένα σχόλιο για αυτές τις μικρές, καθημερινές δραστηριότητες γύρω μας που μας ενοχλούν ή περνούν ανεπαίσθητες και στην πραγματικότητα χτίζουν μέρα με την ημέρα την πόλη. Γρήγορα όμως ο περαστικός, καθώς περπατά στις σκάλες, καταλαβαίνει πως ό,τι φαινόταν τεχνικό υλικό δεν είναι παρά χυτευμένα γλυπτά, αλλαγμένα στην κλίμακα και τις αναλογίες τους, τοποθετημένες μορφές στα σκαλοπάτια που σταδιακά παίρνουν ζωή. Το *Πριν ανέβεις στη σκηνή*, έντονα θεατρικό, με τη δομή του και τον τίτλο του ανακαλεί τον κόσμο ενός παλιού μιούζικαλ: τα κολωνάκια, τα κράνη, τα φτυάρια αναδεικνύονται αίφνης ως μέλη ενός χαρούμενου χορού, περίπου όπως στα μιούζικαλ φτάνει η ώρα που το πλήθος στον δρόμο, οι σερβιτόροι στο εστιατόριο, οι εργάτες στο εργοτάξιο ξεσπούν απότομα σε μια καθολική χορογραφία που μεταμορφώνει τους πρωταγωνιστές και τους παρασέρνει στον ρυθμό της.

the spirit of the stairs

Chrysanthi Koumianaki, *Before You Step on the Stage*, 2019
cement, metal, aluminium, acrylic materials, electrostatic paint

Seen from a distance, Chrysanthi Koumianaki's *Before You Step on the Stage* looks like it is made of road construction worksite materials, road pillars, shovels and helmets that the artist has chosen to reuse them unaltered. The work seems to embrace different moments, from its creation to the moment of its potential vandalism, a comment on those tiny, everyday activities around us that actually build the city day by day. It doesn't take long for passers-by, as they walk on the stairs, to notice that what initially appeared as worksite materials are in fact metal cast sculptures whose scales and proportions have been altered, figures placed on the steps that come gradually to life. "Before You Step on the Stage" is quite theatrical and its structure and title evoke the world of an old musical: road pillars, helmets and shovels become, out of the blue, part of a joyful dance just like in musicals when the time comes that people in the street, waiters in a restaurant, worksite workers take part in a collective choreography which transforms the protagonists and engages them in its rhythm.

#stairspirit #stairspirit2019 #topnevmatissskalas #agiosnikolaoscrete

το πνεύμα
της σκάλας

Ελένη Κουνενάκη, *Η πόλη μέσα στην πόλη*

Η πόλη μέσα στην πόλη είναι οι άνθρωποί της, η ατελείωτη παρέλαση μορφών, προσώπων, ταυτοτήτων ταυτόχρονα επώνυμων και ανώνυμων, σκιές που αναδεικνύουν την ομοιογένεια μέσα στη διαφορά, τη διαφορά μέσα στην ομοιογένεια. Το έργο της Ελένης Κουνενάκη κατευθύνει το βλέμμα προς τα κάτω, στο μέτωπο του σκαλοπατιού, και ανακαλεί την εμπειρία της αστικής ποικιλομορφίας, ένα παιχνίδι παρατηρητικότητας και καταγραφής, που μας καλεί να διαπιστώσουμε σε ποια από αυτές τις μορφές αναγνωρίζουμε τον εαυτό μας.

the spirit
of the stairs

Eleni Kounenaki, *The city within the city*

The *city within the city* are its people, the never ending parade of forms, faces, identities (unknown and familiar at the same time), shadows that highlight homogeneity within difference and difference within homogeneity. Eleni Kounenaki's work leads our look downwards, to the facade of the stairs and brings to mind the urban diversity experience, a game of observation and documentation which invites us to identify ourselves in one of those forms.

#stairspirit #stairspirit2019 #topnevmatisskalas #agiosnikolaoscrete

το πνεύμα της σκάλας

Μάνος Τσιχλής, *Η σκάλα του άλλου*, 2019,
σίδηρο, αλάτι

Η *σκάλα του άλλου* είναι ένα εύθραυστο ομοίωμα σκάλας που ανυψώνει το επίπεδο της πραγματικής σκάλας και διακόπτει τη ροή της. Φτιαγμένη από αλάτι ανακαλεί τη σημαντική θέση που είχε στην οικονομία του κόλπου του Μιραμπέλου η παραγωγή αλατιού μέχρι το 1970. Πράγματι, μετά τον 15ο αιώνα οι αλυκές της Ελούντας αποτέλεσαν ένα από τα σημαντικότερα κέντρα παραγωγής και εμπορίας αλατιού της Μεσογείου. Τους καλοκαιρινούς μήνες ακόμη φαίνονται τα ίχνη τους. Ο τίτλος του έργου παραπέμπει στη Θεία Κωμωδία του Δάντη και αναφέρεται στα βάσανα της ζωής στην εξορία: «Θα γνωρίσεις τη στυφή γεύση που έχει το ψωμί του άλλου, σαν να τρως αλάτι, και θα μάθεις πόσο δύσκολος είναι ο δρόμος για κείνον που ανεβαίνει και κατεβαίνει τις σκάλες του άλλου».

the spirit of the stairs

Manos Tsihchlis *The stairs of the other*, 2019,
iron, salt

Manos Tsihchlis' sculpture *The stairs of the other* is a fragile model of a stair which uplifts the real stairs interrupting their flow. Lilly-white and iridescent, it is made of salt bringing to mind the key role of salt production in the economy of the Gulf of Mirabello until the 1970's. Indeed, past 15th century, Elounda salt flats were among the most important salt production and trade centers of the Mediterranean. Their traces are still visible in Elounda. The title makes a reference to Dante Alighieri's *Divine Comedy* and the hardships of living in exile: "You are to know the bitter taste of others' bread, how salt it is, and know how hard a path it is for one who goes descending and ascending others' stairs."

#stairspirit #stairspirit2019 #topnevmatisskalas #agiosnikolaoscrete

το πνεύμα της σκάλας

Κατερίνα Ζαχαροπούλου, *Decaecto*, 2016,
Ηχητική εγκατάσταση

Μια φορά κι έναν καιρό η Δεκαοχτούρα ήταν ένα κορίτσι που ζούσε με την κακιά της μητριά. Μια μέρα, η μητριά ζύμωσε και έφτιαξε ψωμιά. Τα έβαλε στον φούρνο, κι όταν ήρθε η ώρα, η μητριά την Δεκαοχτούρα να τα ξεφουρνίσει. Πήγε λοιπόν η Δεκαοχτούρα, έβγαλε τα ψωμιά από τον φούρνο και τα έβαλε πάνω στο τραπέζι. «Έτοιμα είναι μάννα τα ψωμιά» είπε η Δεκαοχτούρα. Η μητριά τα μέτρησε και βρήκε πως ήταν δεκαοχτώ, επέμενε όμως πως είχε φουρνίσει δεκαεννιά ψωμιά. «Όχι μάννα, δεκαοχτώ ήταν τα ψωμιά, δεκαοχτώ» Η μητριά θύμωσε και ήταν έτοιμη να βασανίσει την Δεκαοχτούρα. «Δεκαεννιά ήταν τα ψωμιά, δεκαεννιά. Έκλειψες το ένα ψωμί και το έφαγες!». «Δεκαοχτώ, δεκαοχτώ!» επέμενε η κοπέλα. Ο Θεός λυπήθηκε το κοριτσάκι και, για να την σώσει από την κακιά μητριά, την μεταμόρφωσε σε πουλί, που όλο φωνάζει όπου κι αν βρεθεί «δεκαοχτώ, δεκαοχτώ»!

Βασισμένο στο παραμύθι που θέλει να εξηγήσει το ιδιαίτερο κελιάδημα της δεκαοκτούρας (επιστημονική ονομασία: *Streptopelia decaecto*) το *Decaecto* ξετυλίγει μια ηχητική συμφωνία από διαρκείς λαρυγγισμούς που εισβάλλει στο ηχοτόπιο της πόλης. Παραπέμπει στον κόσμο των ξωτικών και των μαγισσών και στην ιδιαίτερη θέση που έχει σε αυτά η γυναίκα: ακόμη και μετά τη μεταμόρφωσή της, η νεαρή γυναίκα υπενθυμίζει την αδικία σαν αέναα αναπαραγόμενος θρήνος, χωρίς να καταφέρνει τη λύτρωση. Φόβος, δυσπιστία, η διαρκής και άκαρπη αναζήτηση της δικαίωσης ως χαρακτηριστικά του φύλου, φαίνεται να είναι το ανθρωπολογικό υπόστρωμα του μύθου.

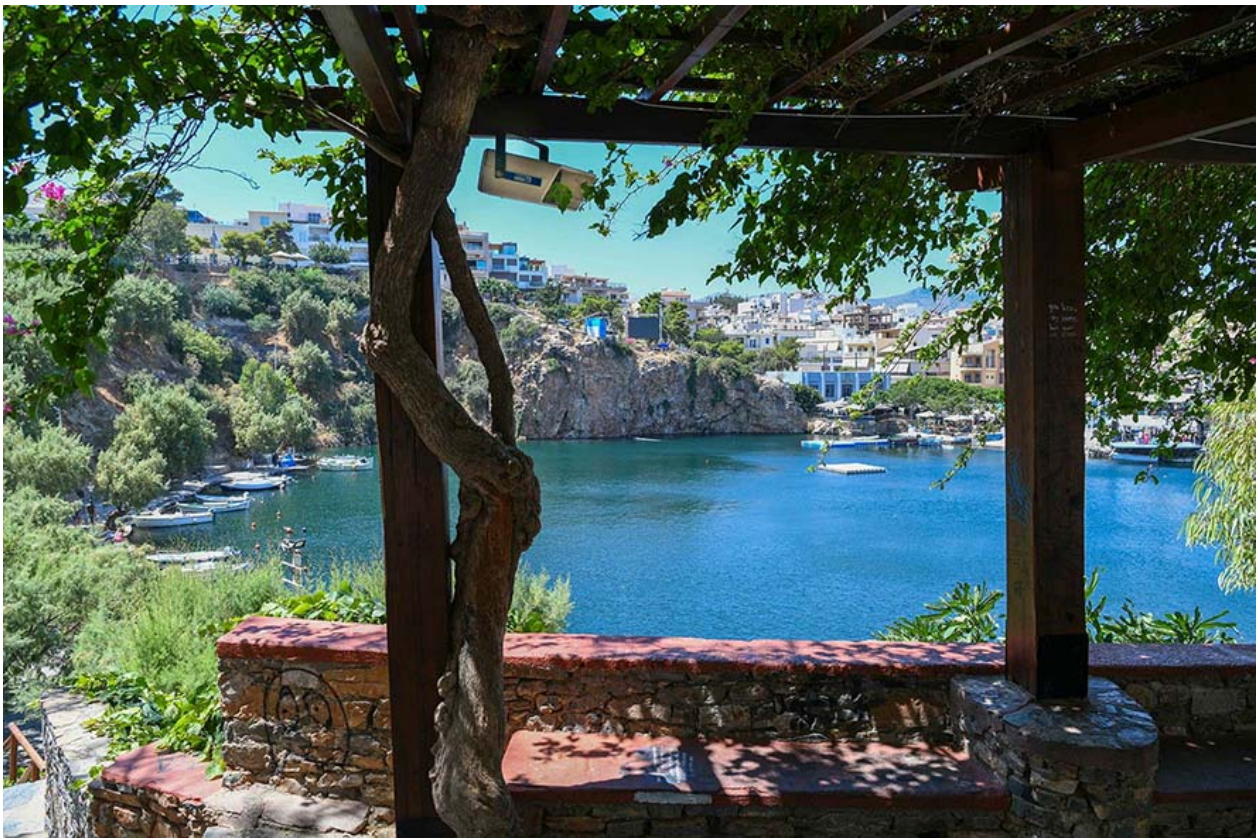
the spirit of the stairs

Katerina Zacharopoulou, *Decaecto*, 2016,
Sound installation

Once upon a time Decaecto was a girl who lived with her evil stepmother. One day, her stepmother kneaded to bake bread. She put them in the oven and when the time came she sent Decaecto to take them out of the oven. So, Decaecto, took out the loaves of bread from the oven and placed them on the table. Deaecto said to her stepmother "The loaves are ready". The stepmother counted them and realised that there were eighteen loaves and she insisted that she had put nineteen loaves in the oven. Decaecto said "No mummy, there were eighteen loaves, eighteen" The stepmother got really angry and was about to torture Deaecto. "There were nineteen loaves, nineteen. You stole one loaf and you ate it!" "Eighteen, eighteen!" Insisted the girl. God felt sorry for the little girl, and to save her from her evil stepmother, she transformed her into a bird that cries "eighteen, eighteen"!

Katerina Zacharopoulou draws her inspiration from the tale that tries to explain the peculiar cry of the Eurasian collared dove (scientific name: *Streptopelia decaecto* - because its cry brings to mind the sound of the number eighteen in Greek [decaecto]) and creates a symphony of sounds made of repeated yodels that invades the city's soundscape. It refers to the world of elves and witches and to the special place women hold in it: even after her transformation, the young woman draws attention to the injustice in the form of a constantly reproduced lament without redemption. Fear, distrust, the persistent and fruitless search for vindication as a gender characteristic, seem to be the anthropological substrate of the myth that the installation brings to life.

#stairspirit #stairspirit2019 #topnevmatissskalas #agiosnikolaoscrete

ΟΙ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ

Η **Ελένη Κούκου** γεννήθηκε στην Αθήνα όπου ζει και εργάζεται. Σπούδασε Επικοινωνία και Πολιτιστική Διαχείριση στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Είναι κάτοχος διδακτορικού στην Ιστορία της Τέχνης με ειδίκευση στην Επιμέλεια Εκθέσεων (υπότροφος ΙΚΥ) και μεταπτυχιακού στην Μουσειολογία (MA in Gallery Studies) από το Πανεπιστήμιο Essex του Ηνωμένου Βασιλείου. Το 2018 ίδρυσε την AMKE ex situ. Έχει επιμεληθεί, μεταξύ άλλων, *Το Πνεύμα της Σκάλας* στον Άγιο Νικόλαο Κρήτης, το πρόγραμμα φιλοξενίας καλλιτεχνών *Time Capsule Art Project* της Sterna Nisyros Residences και το πρόγραμμα εικαστικών εκθέσεων του Εθνικού Θεάτρου *Κοινή Θέα - Σύγχρονη Τέχνη στο Εθνικό Θέατρο* (2007-2013). Έχει εργαστεί μεταξύ άλλων για τις διοργανώσεις: 2005, *Γιώργος Χατζημαχάλης* Ελληνική Συμμετοχή στη Μπιενάλε Βενετίας, τομέας επικοινωνίας. 2001-2004, Βοηθός Επιμελητή στην Διεθνή Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης *Outlook*, Αθήνα-Πολιτιστική Ολυμπιάδα. 1996-1997, Βοηθός Επιμελητή στην Αναδρομική έκθεση του Νίκου Κεσσανλή, Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης.

Ο **Θεόφιλος Τραμπούλης** είναι ανεξάρτητος επιμελητής εκθέσεων. Έχει επίσης επιμεληθεί πολλές εκδόσεις τέχνης και έχει συγγράψει δοκίμια για την τέχνη, τη λογοτεχνία και την πολιτική σε ελληνικά και διεθνή έντυπα. Σπούδασε φιλολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και γλωσσολογία στο Paris III, Centre Censier στο Παρίσι. Έχει διατελέσει επιστημονικός συνεργάτης του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας. Στους καταλόγους εκθέσεων που έχει επιμεληθεί συγκαταλέγονται οι κατάλογοι των εκθέσεων *Outlook*, Διεθνής Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης, *Destroy Athens*, 1^η Μπιενάλε της Αθήνας, *Heaven*, 2^η Μπιενάλε της Αθήνας και *Αγριμικά – Why Look at Animals?*, επίσημη συμμετοχή της Ελλάδας στην 56^η Μπιενάλε της Βενετίας. Μεταξύ άλλων έχει επιμεληθεί τις εκθέσεις *Επέκεινα* στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων, *Το Νέο Θεσμικό* στο Πεδίο Δράσης Κόδρα, *Ύπνος* στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών και *Μια Παρήγορη Ιδέα* στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αγίου Νικολάου Κρήτης. Έχει διατελέσει καλλιτεχνικός διευθυντής του Πεδίου Δράσης Κόδρα στη Θεσσαλονίκη και πολιτιστικός συνεργάτης του Δήμου Αγίου Νικολάου Κρήτης.

Ex Situ

Η «Ex Situ» είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με στόχο την προαγωγή της σύγχρονης τέχνης εκτός των συνηθισμένων χώρων και διαδικασιών παραγωγής και πρόσληψής της. Οι δραστηριότητες της «Ex Situ» βασίζονται στην πεποίθηση ότι ο σύγχρονος πολιτισμός δεν είναι μόνον καλλιτεχνικά έργα, αλλά και ερευνητικές μέθοδοι, τρόποι συμπερίληψης και συνεργασίας, κατανόησης και ενίσχυσης του συνολικού πολιτισμικού αποθέματος. Η «Ex Situ» αναλαμβάνει πολιτιστικές παραγωγές εκτός των μεγάλων αστικών κέντρων, συνεργάζεται με τις τοπικές κοινότητες και δια της τέχνης προτείνει πλαίσια κατανόησης και ερμηνείας. Η «Ex Situ», με επιμελητές την Ελένη Κούκου και τον Θεόφιλο Τραμπούλη, έως τώρα έχει μεταξύ άλλων διοργανώσει για δύο χρονιές το πολιτιστικό/αρχιτεκτονικό πρόγραμμα «Το Πνεύμα της Σκάλας» στον δημόσιο χώρο του Αγίου Νικολάου Κρήτης. Το «Πνεύμα της Σκάλας» παρεμβαίνει στο εκτεταμένο δίκτυο από σκάλες που αποτελεί αρχιτεκτονική ιδιαιτερότητα της πόλης, αναθέτοντας έργα σε προσκεκλημένους καλλιτέχνες αλλά και σε καλλιτέχνες της τοπικής κοινότητας. Το «Πνεύμα της Σκάλας» συνεργάζεται και τελεί υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών, ενώ από το 2019 συνεργάζεται με το ΚΕΘΕΑ.

www.exsitu.gr

THE CURATORS

Eleni Koukou was born in Athens where she lives and works. She studied Communication and Cultural Management at Panteion University, Athens. She holds a PhD in Art History specialising in Curating (under a scholarship by the Greek State Scholarships Foundation) and also an MA in Gallery Studies from the University of Essex, UK. In 2018 she founded the non-profit organisation Ex Situ. She has curated, among others, the *Spirit of the Stairs* in Agios Nikolaos Crete, the *Time Capsule Art Project*, a residency programme for artists at Sterna Nisyros Residences and the National Theatre of Greece art exhibitions programme *Common View - Contemporary Art at the National Theatre of Greece* (2007-2013). She has worked, among others, for the following events: 2005, *George Hadjimichalis*, Greece's participation in Venice Biennale, communication sector. 2001-2004, Assistant Curator at the *Outlook* International Art Exhibition, Athens-Cultural Olympiad. 1996-1997, Assistant Curator at Nikos Kessanlis' Retrospective exhibition, Macedonian Museum of Contemporary Art.

Theofilos Trampoulis works as an independent curator. He has also edited numerous art books and has written essays on art, literature and politics in Greek and foreign publications. He studied Literature at the Aristotle University of Thessaloniki and Linguistics at Paris III, Centre Censier in Paris. He has worked as a scientific associate for the Centre for the Greek Language. The portfolio of the exhibition catalogues he has edited includes the *Outlook* International Art Exhibition, *Destroy Athens*, 1st Athens Biennale, *Heaven* - 2nd Athens Biennale and *Agrimiká – Why Look at Animals?*, Greece's Official Participation in the 56th edition of the Venice Biennale. He has also curated the exhibition *Epekeina* at the City of Athens Cultural Centre, *The New Institutional* at the Action Field Kodra, *Hypnos* Project at the Onassis Cultural Centre and *A comforting idea* at the Archaeological Museum of Agios Nikolaos Crete. He has been the artistic director of Action Field Kodra in Thessaloniki and a cultural collaborator of the Municipality of Agios Nikolaos, Crete.

Ex Situ is a non-profit organisation, founded in 2018, with the aim of promoting contemporary art beyond mainstream exhibition and the established venues and processes of production and consumption. Ex Situ's activities are based on the assumption that contemporary culture is not only artworks, but also research methods, ways of including and collaborating, understanding and enhancing the overall cultural reserve. "Ex Situ" undertakes cultural productions mainly outside the major urban centres, collaborates with local communities and through art proposes frameworks for understanding and interpretation.

www.exsitu.gr